

ting, der bestemt ikke er noget, som vi kunne ønske os her i landet. F.eks. har man i visse steder i England vedtaget, at ungdomsklubber kun får tilskud, hvis ungdomsklubberne deles op i klubber for mænd og for kvinder eller for piger og for drenge. Det vil sige: Sådan en middelalderlig indgang til det tager man udgangspunkt i.

Det er altså nogle ting, vi gerne vil pege på, og som vi gerne vil have en debat om i det danske Folketing, og derfor har vi rejst denne her forespørgselsdebat.

Besvarelse

Kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen): Hvordan vil det gå med den kulturelle udvikling i Danmark set i lyset af den stigende islamisering?

Islam som religion ser regeringen ingen problemer i; vi har som bekendt religionsfrihed i Danmark. Men islam som kultur kan være årsag til problemer; dem må vi blive bedre til at løse.

Jeg ser tre scenarier for mig:

I det første har vi valgt at lade stå til, har vi valgt at ignorere de reelle problemer, og vores samfund er derfor blevet splittet op i forskellige subkulturer, som har svært ved at tale sammen, svært ved at forstå og respektere hinanden. Mistilliden råder.

I det andet vinder fremmedangsten. I stedet for at sejle med på bølgen af globalisering og internationalisering vender vi os indad, lukker os inde, hyller os i dannebrog og definerer snævre grænser for, hvad vi betragter som ægte dansk.

I det tredje vinder de danske værdier over både snæversyn, intolerance og tossegod humanisme. Jeg tænker på værdier som respekt for menneskerettighederne, mindretalsbeskyttelse, dialogen som folkestyrets fundament. »Dansk er immer kærlighed!«, synger vi i »Folkeligt skal alt nu være«.

Hvordan sikrer vi, at det sidste scenario bliver til virkelighed?

Vi må erkende, at vi har et problem. Danske er et åbent og tolerant folk, som hjælper mennesker i nød, men vi har lov til at kræve, at der også bliver ydet noget for vores gæstfrihed, om ikke andet så i det mindste, at man forsøger at behandle vores land ordentligt og yder en

indsats for fællesskabet – nøjagtig de samme krav, som vi stiller til enhver Hansen og Jensen.

Man skal lære det danske sprog, man skal arbejde eller uddanne sig, man skal respektere de værdier, der skaber samhørighed i det danske samfund. Her tænker jeg f.eks. på respekten for demokratiet, retten til at vælge sin egen partner, beskyttelse af børn, ligestilling mellem kønnene og beskyttelse af mindretal.

Men før vi kræver det, må vi selvfølgelig sikre os, at vi også giver de nye danskere muligheden for at yde denne indsats, ellers kan vi jo dårligt bebrejde dem, at de ikke føler, at dette land er deres. Vi er nødt til at give de nye danskere mulighed for at blive en del af os.

Den nuværende regering har løftet mange opgaver: verdens første egentlige integrationslov, som bygger på rettigheder og pligter, ændringer i udlændingelovgivningen, der svarer til tidens nye krav, og en stor gruppe af bosniske flygtninge klarede vi også. Så danskerne med rette kan være stolte af den.

Men vi må erkende, at der stadig er problemer, som vi i alt for mange år har ignoreret. Da de første indvandrere kom hertil i 1960'erne og 1970'erne, fik de i det mindste arbejde, men ikke meget andet. De passede deres, og vi passede vores, og sådan er det fortsat. Konsekvensen af denne opdeling i dem og os ses tydeligt netop i den kulturelle udvikling, for sagen er, at indvandrerne næsten ikke har påvirket dansk kultur.

Vi ønsker ikke ghettoer i Danmark, vi har tværtimod brug for en forstærket integration. Vi vil have et samfund, hvor alle indgår i og bidrager frugtbart til fællesskabet.

Når jeg ser ud over Kulturministeriets institutioner og traditionelle støtteområder, teater, film, musik, litteratur, design, arkitektur, og billedkunst, så er det svært at se særlige tegn på, at indvandrere med en islamisk baggrund overhovedet har påvirket dansk kultur. Kig på vore huse! Har de forandret sig de seneste 10 år? Nej. Det er næsten ikke til at se på husene i alt fald, at der bor muslimer i Danmark. Det kan man så sammenligne med den påvirkning, som nogle få herrnhuter havde på byggestilen i Christiansfeld.

Sproget er noget af det mest påvirkelige, vi har. Alligevel er der i de sidste 10 år kommet forbavsende få nye ord, der har baggrund i islamisk kultur. Vi har fået ord som ayatollah og falafel, men det er jo ikke meget, når man tæn-